

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119200246
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119200246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu W.. G. C., L.. XX.X.XXXX, J. Y. X, XXX XX B., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 200 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4.1.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.683,35 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/487/2015 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok zaplataenie sumy 4 190,71 eura s príslušenstvom. Okresný súd Prešov uznesením, sp. zn. 17C/487/2015, z 21.12.2016 konanie zastavil v časti 964,08 eura, predstavujúcej zmluvnú pokutu a v časti 824,- eur, ktorú žalovanému po podaní žaloby zaplatil. Vo zvyšnej časti Okresný súd Prešov žalobu zamietol, rozsudkom, sp. zn. 17C/487/2015, z 10.5.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.7.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „24. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu záveru, že k uzavretiu predmetnej zmluvy z 21.4.2011 došlo nekalou obchodnou praktikou zo strany právneho predchodcu žalobcu, čo vyplýva už aj z účelu pôžičky, keď žalovaný uzatvoril niekoľko zmlúv, ktorých výška ku dňu uzavretia tejto pôžičky predstavovala 5.214,34 Eur a bez toho, že by sám mal záujem o uzavretie konsolidácie týchto predchádzajúcich úverov právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na uzatvorenie novej zmluvy rovnajúcej sa výške záväzkov z predchádzajúcich zmlúv, t.j. vo výške 5.214,34 Eur, pričom v skutočnosti žalovanému žiadne finančné prostriedky nepožičal, ale započítal si ich za tieto úvery, v dôsledku čoho žalovanému sa zvýšili celkové náklady o sumu 6.071,66 Eur. Navyiac právny predchodca žalobcu pristupoval v rozpore s odbornou starostlivosťou, keď nezisťoval bonitu žalovaného, jeho schopnosť splácať splátku 114 Eur, čo sa aj prejavilo v neskoršom období, keď žalovaný nebol schopný takú to výšku splátok uhrádzať. Tak isto žalovanému neposkytol vysvetlenie a potrebné informácie k takému to postupu a bez objasnenia, že dôjde k navýšeniu celkových nákladov zo strany žalovaného, konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a narušil ekonomické správanie žalovaného ako spotrebiteľa vo vzťahu k produktu. Konal teda v rozpore s § 7 ods. 2 a s § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., pretože ak chcel administratívne zjednodíť jeho predchádzajúce 3 úvery, nenavýšoval by mu sumu o 6.071,66

Eur celkových nákladov. Takéto zjednotenie, alebo konsolidácia úverov nebola v záujme žalovaného a z účelu pôžičky nie je zrejmé, či by tieto úvery, ktoré sa mali spojiť obstáli pri súdnom prieskume zmluvných podmienok v nich uvedených a či by sa jednalo u nich o neprimerané zmluvné podmienky, prípadne by nešlo o neplatné úvery, resp. premlčané nároky. Z tohto dôvodu nemožno priznať právnu ochranu žalobcovi, lebo predmetná zmluva pre použitie nekalej obchodnej praktiky je neplatná a nárok žalobcu je zjavne premlčaný. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. "Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie mojich spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1 683,35 eura, čo predstavuje polovicu zo sumy 3 366,71 eura, ktorú si žalovaný voči nemu v základnom konaní neoprávnene uplatňoval (pôvodne žalovaná suma 4 190,71 eura - suma zaplatená po podaní žaloby 824,- eur = 3 366,71 eura).

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že neplatnosť úverovej zmluvy nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle z.č. 250/2007 Z.z., ale v zmysle z.č. 129/2010 Z.z. predstavujú prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru z dôvodu nastolenia režimu vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň nie je splnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práv nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Úverová zmluva, z ktorej nárok bol uplatnený v tomto spore bola uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom. Žalovaný nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreovali, nemohli sa tak dopustiť porušenia práv žalobcu, ktoré podľa jeho názoru majú spočívať vo formálnom nedostatku úverovej zmluvy, ktorý zakladá bezdôvodnosť úveru. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť len také konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praktiky, klamania spotrebiteľa, pričom žiadneho takého konania sa žalovaný a ani právny predchodca nedopustil. Žalobca navyše nemá v tomto spore aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016).V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoniec uviedol, že odôvodnenie nároku žalobcu na finančné zadosťučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide o polovicu sumy o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť zodpovedá ideám Chamurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ ale nie ideám právneho štátu, z ktorých vychádza aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č.k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to Uznesením na č.l. 4, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 5-9, vyjadrením žalovaného na č.l. 23-25, 26-27, Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach na č.l. 28-31, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 32-37. Zo spisu 17C/487/2015: Prehľadom splátok a úhrad na č.l. 7-8, Vyjadrením žalovaného na č.l. 22-23, Čiastočným späťvzatím žaloby na č.l. 46-47 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 10.5.2017, sp. zn. 17C/487/2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalovaný v tomto konaní, domáhal po čiastočnom späťvzatí, zaplatenia sumy 2.462,69 eura. V

rozhodnutí uviedol, že sa stotožňuje s argumentmi žalovaného, že táto zmluva má nedostatky, pretože neobsahuje zákonom vymedzené náležitosti a to podľa § 9 ods. 2 písm. f) termín končenej splatnosti, a podľa písm. k) počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Takýto úver je v zmysle § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný veriteľ ukončil tento zmluvný vzťah vypovedaním zmluvy, v skutočnosti však ide podľa obsahu a účelu prejavu vôle o odstúpenie od zmluvy, napriek tomu, že použil pojem „vypovedanie zmluvy“. Z dôvodu, že v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vypovedanie zmluvy je možné len v prípade, ak by táto zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, čo nie je tento prípad, keďže zmluva bola uzavretá na určitú dobu. Pôvodný veriteľ sa týmto vypovedaním zmluvy domáhal úhrady zostatku zmluvy vo výške 5.351,78 Eur ku dňu 23.12.2012, teda zosplatenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ sledoval cieľ od úverovej zmluvy odstúpiť, pričom odstúpením sa zmluva od začiatku zrušuje v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka a každý z účastníkov je povinný druhému vrátiť všetko čo podľa zmluvy dostal. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa premlčuje v 2 ročnej premlčacej lehote. Súd považuje túto námietku za dôvodnú a vzhľadom na túto skutočnosť, že žaloba bola podaná 10.12.2015 a k odstúpeniu od zmluvy došlo 23.12.2012, stalo sa tak po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehota. Ide teda o premlčaný nárok a pretože námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná, súd túto žalobu v celom rozsahu zamietol. Nakoniec súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu záveru, že k uzavretiu predmetnej zmluvy z 21.4.2011 došlo nekalou obchodnou praktikou zo strany právneho predchodcu žalobcu, čo vyplýva už aj z účelu pôžičky, keď žalovaný uzatvoril niekoľko zmlúv, ktorých výška ku dňu uzavretia tejto pôžičky predstavovala 5.214,34 Eur a bez toho, že by sám mal záujem o uzavretie konsolidácie týchto predchádzajúcich úverov právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na uzatvorenie novej zmluvy rovnajúcej sa výške záväzkov z predchádzajúcich zmlúv, t.j. vo výške 5.214,34 Eur, pričom v skutočnosti žalovanému žiadne finančné prostriedky nepožičal, ale započítal si ich za tieto úvery, v dôsledku čoho žalovanému sa zvýšili celkové náklady o sumu 6.071,66 Eur. Navyiac právny predchodca žalobcu pristupoval v rozpore s odbornou starostlivosťou, keď nezisťoval bonitu žalovaného, jeho schopnosť splácať splátku 114 Eur, čo sa aj prejavilo v neskoršom období, keď žalovaný nebol schopný takúto výšku splátok uhrádzať. Tak isto žalovanému neposkytol vysvetlenie a potrebné informácie k takémuto postupu a bez objasnenia, že dôjde k navýšeniu celkových nákladov zo strany žalovaného, konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a narušil ekonomické správanie žalovaného ako spotrebiteľa vo vzťahu k produktu. Konal teda v rozpore s § 7 ods. 2 a s § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., pretože ak chcel administratívne zjednotiť jeho predchádzajúce 3 úvery, nenavýšoval by mu sumu o 6.071,66 Eur celkových nákladov. Takéto zjednotenie, alebo konsolidácia úverov nebola v záujme žalovaného a z účelu pôžičky nie je zrejmé, či by tieto úvery, ktoré sa mali spojiť obstáli pri súdnom prieskume zmluvných podmienok v nich uvedených a či by sa jednalo u nich o neprimerané zmluvné podmienky, prípadne by nešlo o neplatné úvery, resp. premlčané nároky. Z tohto dôvodu nemožno priznať právnu ochranu žalobcovi, lebo predmetná zmluva pre použitie nekalej obchodnej praktiky je neplatná a nárok žalobcu je zjavne premlčaný. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Zo spisu 17C/487/2015 súd zistil, že podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný z poskytnutého úveru 5.214,34 eura uhradil sumu 3.721,15 eura. Žalovaný (v tomto konaní žalobca) vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesol námietku premlčania. Navyše uviedol, že žalobca mu úver neposkytol, keďže platbu započítal na jeho predošle úvery. Dňa 19.12.2016 zbral žalobca žalobu späť v časti 964,08 eura a v časti 824,- eur, keďže žalovaný postupne uhradil sumu 824,- eur.

7. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že mu bola spôsobená morálna ujma, nakoľko je osoba, ktorá pracuje a tento úver splácal. Nechal si preveriť a zistil, že splatil viac ako mal. Nevedel, na akom princípe pracuje žalovaný, tak si nechal poradiť. Mal tri úverové karty, čo potom prešlo pod jeden úver.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 10.5.2017, sp. zn. 17C/487/2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalovaný v tomto konaní, domáhal po čiastočnom späťvzati, zaplata sumy 2.462,69 eura. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.683,35 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 21 odôvodnenie) a konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a narušil ekonomické správanie žalovaného ako spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, čím konal v rozpore s § 7 ods. 2 a s § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (bod 24 odôvodnenia). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom právny predchodca žalovaného konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a žalobca sa úspešne domohol zamietnutia žaloby, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

14. Neobstojí námietka žalovaného, že žalobca si mal uplatniť nárok voči porušiteľovi, keďže na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok prešli na žalovaného všetky práva a povinnosti. Bolo na žalovanom, či si v konaní uplatní okrem istiny aj úroky a poplatky. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.4.2019, sp. zn. 5Co/147/2018, ktorý uviedol: K odvolacej námietke žalovaného, že nebol účastníkom úverového vzťahu odvolací súd uvádza, že sám žalovaný ako žalobca bol stranou v spore sp.zn. 11C/147/2014, kde si uplatňoval aj nároky, u ktorých súd zistil porušenie spotrebiteľského práva terajšieho žalobcu. Preto je žalovaný aj podľa názoru odvolacieho súdu vo veci pasívne legítimovaný

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobca uplatnil. Prihliadol pri tom na funkciu, ktorú ma primerané zadosťučinenie mať, ale aj skutočnosť, že žalobca neuhradil ani poskytnutú sumu. Súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

16. Žalobca pri výške finančného zadostučinenie požadoval sumu 1.683,35 eura, čo predstavuje polovicu zo sumy 3.366,71 eura, ktorú si žalovaný voči nemu v základnom konaní neoprávnene uplatňoval. Vychádzal pri tom jedine z neúspechu žalovaného v spore sp. zn. 17C/487/2015. Takáto suma sa súdu javí ako zjavne neprimeraná aj z dôvodu toho, že žalovaný bol v predmetnom konaní neúspešný z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Tu súd zastáva názor, že uplatnením premlčaného práva nedošlo k porušeniu spotrebiteľského práva. Zo žiadneho vtedy účinného zákonného ustanovenia nevyplývalo pre žalovaného (dodávateľa) povinnosť zdržať sa uplatnenia premlčaného práva. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, avšak dochádza k jeho oslabeniu. Ak oprávnený subjekt vznesie námietku premlčania právo vyplývajúce z nároku nemôže súd priznať. Súd je preto názoru, že uplatnením premlčaného nároku zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, a preto nárok na primerané finančné zadostučinenie z tohto dôvodu nie opodstatnený.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).